

מ"ת 8105/11/14 - מדינת ישראל נגד שלומי רפאלוב

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

מ"ת 8105-11-14

מ"ת 8102-11-14

בפני כב' השופטת מגי כהן

מדינת ישראל

נגד

שלומי רפאלוב (עציר)

ב"כ המבקשת עו"ד עופרי שמוקלר

ב"כ המשיב עו"ד ערד

המשיב הובא באמצעות שב"ס

החלטה

בפני בקשה לעצור את המשיב עד תום ההלכים, בשל חשד לנהיגה בזמן פסילה, עבירה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה תשכ"א 1961, פקיעת רישיון נהיגה, עבירה לפי סעיף 10 לפקודת התעבורה תשכ"א 1961, נהיגה ברכב ללא ביטוח, עבירה לפי סעיף 2 א' לפקודת ביטוח רכב מנועי, תש"ל 1970, סירוב למסור שם, מען ומסירת פרטים כוזבים, עבירה לפי סעיף 62 (4) לפקודת התעבורה תשכ"א 1961.

בד בבד עם הגשת הבקשה הוגש כתב אישום לפיו בתאריך 23.11.14 בשעה 09:53 או בסמוך לכך, נהג המשיב ברכב פרטי מסוג דייהטסו מס' 82-959-16 בעיר רחובות שד' מנחם בגין, בנסיבות אלה נהג הנאשם ברכב בידועו שהוא פסול לנהיגה, ורישיון הנהיגה שלו פקע בתאריך 03/2008, ללא ביטוח, וכן מסר פרטים כוזבים לשוטר בכך שהזדהה לאחר.

בדיון שנערך בתאריך 24.11.14 טען ב"כ המשיב:

עמוד 1

1. מעצרו של המבקש אינו כדין מאחר ואין דוח מעצר ולא מולא דוח מעצר ע"י המבקשת.

2. המשיב, לא זוהה לפי נוהל זיהוי חשודים, והחוקר לא ציין כיצד זיהה אותו.

3. אופן הצגת שאלות לחשוד בחקירתו.

ב"כ המשיב - מסכים לקיומה של עילת מעצר (שורה 7 עמ' 2 לפרוטוקול), ומציע לשחררו למעצר בית לילי מאחר ואין סיכון בנהיגתו, המשיב נשוי עם ילד ואף נמצא בפסילה.

ב"כ המבקשת - במענה לטענות ב"כ המשיב טוען כי השאלה המוצבת בפני בימ"ש הינה האם האדם שנמצא כאן הינו האדם שנעצר ע"י השוטרים, המשיב נחקר במשטרה וחתם בשמו על ההודעה, הוצג לו הפסילה, והוא אמר שאכן הוא פסול. המשיב הסביר לשוטרים כי הזדהה כאחיו בתחילה, וכי נבהל שהשוטר עצר אותו, אח"כ התחרט ומסר פרטים נכונים ע"פ ת"ז.

לעניין דוח המעצר - ציין ב"כ המבקשת כי דוח עיכוב מולא כנדרש ולאחר מכן נערך שימוע ע"י קצין שהבהיר לו כי הוחלט לעצרו ונתן לו הזדמנות לטעון את טענותיו, והמשיב הביע חרטה.

באשר למסוכנות המשיב מדובר, במסוכנות גבוהה. המשיב נוהג משנת 2001 צבר לחובתו 21 ה"ק, עבירות מסוכנות ובטיחותיות בין היתר שתי הרשעות בגין נהיגה בזמן פסילה, נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים, נהיגה בשכרות וקלות ראש, כל זאת כאשר עונש מאסר מרחף מעל ראשו.

דין והכרעה:

אקדים ואומר כי ב"כ המשיב מסכים שהמשיב הובא בפני בימ"ש בטרם חלפו 24 שעות.

לגופו של עניין שני שיקולים מנחים את בית המשפט בדיון בבקשה זו: ראשית, קיום ראיות לכאורה בדבר אשמתו של משיב, ושנית, האם יש בהמשך נהיגתו, כדי לסכן את שלום הציבור, המסוכנות נלמדת מהעבר התעבורתי והאירוע.

בנוגע לראיות לכאורה, מעיון בתיק המשטרה עולה כי המשיב נעצר לאחר שהובחן נוהג ברכב מס' 82-959-16 כשהמשיב פונה ימינה מכביש 40 לרח' מנחם בגין בכניסה לרחובות, הרכב נראה שקוע ללא אורות, והועלה חשד כי מדובר ברכב פח"ע. הרכב נעצר והנהג התבקש למסור ת"ז ורישיון נהיגה, הנהג אמר שאין לו ת"ז ולא רישיון נהיגה החל לרעוד ולהזיע, מסר כי רישיון הנהיגה בביתו, והזדהה בשם אליאב רפאלוב, אם כי בארנקו נמצא כרטיס קופ"ח עליו רשום שלומי רפאלוב, והנהג טען כי מדובר באחיו, השוטר בירר בקשר ונאמר לו כי לנהג אין רישיון נהיגה משנת 2008 והונחה לעכבו לבוחן תורן.

עוד עולה מהמסמכים בתיק כי המשיב חתום על טופס ידוע חשוד בדבר זכויותיו ושם מופיעים פרטיו של המשיב שלומי רפאלוב ת"ז 307542217, והמשיב חתום ע"י הפרטים.

בטופס שימוע מיום 23.11.14 סומן שהמשיב זוהה ע"פ רישיון נהיגה שנתפס.

בתיק קיים דוח עיכוב - שמולא ב-23.11.14 שעה 10:11, תגובתו של המשיב בדוח העיכוב הייתה "אני מתנצל בבקשה תעזור לי אני מתחנן"

במסמך אסמכתא לכליאת בגיר מופיע תאריך ושעת מעצר, וכן צויין כי המשיב זוהה ע"פ תעודה אחרת.

כמו כן אודיע לו פקד נטע שטרנפלד מתחנת רחובות שהיא עומדת להחליט בדבר מעצרו והוא רשאי לטעון טענותיו, והמשיב מסר "אני מביע חרטה".

ולאחר מכן מופיעה החלטה בדבר מעצרו של החשוד בעילת סיכון בטחונו של הציבור.

במסמך מידע אודות עציר המועבר מהמשטרה לשירות בתי הסוהר, סומן בסעיף 3 כי מעמדו של המשיב עצור.

בהודעת חשוד תחת אזהרה אישר המשיב שהוא עלה על הרכב בחולון בזמן שידע שהוא פסול לנהיגה, הזדהה בשם אחיו מאחר ונבהל התחרט ומסר את הפרטים הנכונים.

כל הנתונים הנ"ל מעידים על קיומן של ראיות לכאורה, גם לגבי זיהויו של המשיב, והחלטה בעניין מעצרו כך שאין מדובר במעצר לא חוקי.

בנוגע לעילת מעצר מסכים ב"כ המשיב שקיימת עילת מעצר אולם טוען כי ניתן לשחרר את המשיב לחלופת מעצר בית לילי.

במקרה שלפנינו מדובר בעבירה חוזרת של נהיגה בזמן פסילה לאחר שהמשיב נפסל בשני תיקים (תיק תעבורה רמלה 1004-07 לתקופה של 22 חודשים, ובתיק תעבורה ת"א 7017-12, לתקופה של 40 חודשים) ורישיונו של המשיב הופקד.

יתרה מכך המשיב נהג כשרישיונו פקע תקופה ארוכה ממרץ 2008, ומסר פרטים כוזבים בכך שהזדהה לאחיו.

למשיב עבר פלילי הכולל עברת אלימות, ועבר התעברותי מכביד ביותר, הוא הוציא ר"נ בשנת 2001 וצבר לחובתו 21 ה"ק, עבירה של נהיגה בשכרות משנת 2008 (ה"ק 16), נהיגה תחת השפעה סמים/אלכוהול גם היא משנת 2008 (ה"ק 18), נהיגה בזמן פסילה, פקיעת רישיון נהיגה משנת 2012 (ה"ק 20), ונהיגה בשכרות ובזמן פסילה משנת 2012 (ה"ק 21), כלומר, עברו התעברותי מכביד ביותר.

טענת ב"כ המשיב כי ניתן להסתפק במעצר בית לילי ורכיב שהפסילה שהוטל על המשיב אינה מתקבלת מאחר ובמקרה אשר בפנינו נתפס המשיב נוהג גם כשהוא בפסילה וגם בשעות הבוקר, שהוא מנסה להתחמק מהשוטרים ע"י מסירת פרטים כוזבים, כך שהפסילות שהוטלו עליו עד כה נכשלו עת נוהג המשיב פעם אחר פעם בזמן פסילה, עונש זה אינו מאיין את מסוכנותו ונדרש להרחיקו מהכביש בכל דרך ע"מ להגן על הציבור, ואין די במעצר הלילי כדי להגן על הציבור.

כבר נאמר רע"פ 3878/05 בנגוזי נ' מ.י., "קבעה כב' השו' פרוקצ'יה :

"נהיגה בכבישי הארץ בזמן פסילת רישיון טומנת בחובה סיכונים רבים לבטחונם של נוסעים ברכב והולכי רגל. יתר על כן, ולא פחות מכך, היא משקפת התייחסות של ביזוי החוק וצווי בית המשפט... בנסיבות אלה, אין צורך בחיזוק נוסף למסקנה המתבקשת כי מדובר בנאשם המזלזל זלזול עמוק בחוק, בצווי בית המשפט, ובחובתו הבסיסית לקיים את

הכללים שהחברה קבעה להבטחת חייהם ושלומו של בני הציבור"

בבש"פ 10201/01 בו קבעה כבוד הש' א' פרוקצ'יה:

"אכן, מעצר עד תום ההליכים בתחום עבירות תעבורה הוא עניין נדיר וחריג, אך נראה כי הצדק עם הערכאות הקודמות שדנו בעניין בסווגם מקרה זה כנכלל בקטגוריות המקרים הנדירים בהם מסוכנותו של הנאשם לציבור כה גלויה וחשופה על פניה עד כי קיים חשש אמיתי משחרורו באופן שגם חלופת מעצר לא תספק תשובה הולמת להגנת הציבור מפני מסוכנות זו."

עמ"ת 45183-11-11 כהן נ' מ.י. קבעה כב' השו' נגה אהד :

"אכן ההלכה היא כי בעבירות תעבורה יורה בית משפט על מעצרו עד תום הליכים במקרים חריגים בלבד ומקום שקיימת דרך להרחיק עורר מההגה מבלי להשימו בבית הסוהר יש להעדיף זו, ראה בבש"פ 2227/08.

אני סבורה כי מקרה זה של העורר נמנה על אותם מקרים חריגים בהם בית משפט לא יורה על שחרורו לחלופה.

בבחינת חלופת מעצר על בית המשפט ליתן בראש וראשונה דעתו לאמון שאפשר ויכול בית משפט לתת בעורר.

מי שנוהג העורר בפסילה לא פעם אחת, גם לא פעמיים הרי בהתנהגותו שלו אומר העורר לבית משפט אין דרך למנוע ממנו נהיגה אלא כשאני מצוי מאחורי סורג ובריח שכן צווי בית משפט אינם מדברים אליי, אינם מענייני, כל עוד אני בחוץ אני אוסיף ואנהג.

...האם אכן חייב הציבור לשלם בביטחונו ובגופו ולהיחשף למסוכנות של נהיגה של עורר זה? מקום שבית משפט אינו יכול ליתן אמון בעורר דהיינו כשרעיונית אין מקום לבחון חלופות מעצר הרי ברור שאין מקום לבחון חלופה קונקרטיית ואני מפנה לבש"פ 9284/08 מאור לוי נ' מ.י., ניתן על ידי כב' השו' ארבל."

משקבעתי שינם ראיות לכאורה ועילת מעצר ודחיתי את החלופה שהוצעה ע"י ב"כ המשיב הנני קובעת כי המשיב יעצר עד תום ההליכים נגדו.

ניתנה והודעה היום ג' כסלו תשע"ה, 25/11/2014 במעמד הנוכחים.

מגי כהן, שופטת

הוקלד על ידי ארית מליחי